

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.12.14.
COM(2011) 888 végleges

2011/0434 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a nem fenntartható halászatot engedélyező országok esetében alkalmazandó, a
halállományok megőrzésére irányuló egyes intézkedésekről**

{SEC(2011) 1575 végleges}
{SEC(2011) 1576 végleges}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

Az ENSZ tengerjogi egyezménye¹ és az ENSZ halállomány-megállapodása² arra kötelezi a parti államokat, valamint azokat az államokat, amelyek flottái a szomszédos nyílt tengeri területeken halászatot folytatnak az ilyen állományok tekintetében, hogy működjenek együtt – akár egymás közötti közvetlen konzultációk segítségével, akár a megfelelő regionális halászati gazdasági szervezeteken (RFMO-k) keresztül – a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és a hosszú távon vándorló halállományok, valamint a szomszédos kizárólagos gazdasági övezetekben előforduló állományok felelősségteljes kezelésében, annak érdekében, hogy biztosítsák ezek hosszú távú fenntarthatóságát.

A kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és hosszú távon vándorló halállományok kezeléséről gyakran nehéz egyezsége jutni, és ehhez az összes érintett állam tényleges együttműködési hajlandóságára van szükség. Amennyiben egyes államok, amelyeknél hiányzik a jó szándék a közösen elfogadott intézkedések betartására, egyoldalú intézkedéseket foganatosítanak, az a kérdéses halállomány jelentős kimerüléséhez vezethet, még abban az esetben is, ha a többi állam elkötelezett halászati tevékenységének mérséklése mellett.

Mivel az EU a halászati termékek jövedelmező célpiaca, különös felelőssége gondoskodni arról, hogy a fent említett együttműködési kötelezettséget betartsák. Ezért az EU-t el kell látni azokkal az eszközökkel, amelyekkel hatékonyan felléphet azon államok ellen, amelyek nem működnek együtt jóhiszeműen az elfogadott kezelési intézkedések bevezetésében, vagy amelyek az állományok túlhalászatához vezető intézkedésekért és gyakorlatokért felelősek, annak érdekében, hogy elrettentsék ezeket az államokat a nem fenntartható halászat folytatásától. E javaslat célja egy olyan gyors és hatékony mechanizmus meghatározása, amely keretében a fent leírtakhoz hasonló helyzetekben kereskedelmi és egyéb típusú intézkedések alkalmazhatók. Ezeknek az intézkedéseknek a célja az lenne, hogy elősegítsék az érintett államok között a kérdéses halállományokra vonatkozó megfelelő és – amennyire lehetséges – közösen elfogadott védőintézkedések bevezetésével kapcsolatos együttműködést ezen állományok optimális kihasználásának biztosítása érdekében.

2. KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELTEKKEL; HATÁSVIZSGÁLAT

A közös érdekű állományok kezeléséről szóló, Unión kívüli parti államokkal megtartott éves konzultációk lehetőséget teremtenek annak megvitatására az érintettekkel, hogy milyen módon reagáljunk azokban az esetekben, amikor egy adott harmadik ország nem hajlandó az együttműködésre. Általánosságban, az érintettek azt várják a Bizottságtól, hogy kereskedelmi korlátozások és más típusú intézkedések bevezetésével nyomást gyakoroljon ezekre az országokra, amíg azok beleegyeznek abba, hogy valóban előremutató tárgyalásokat folytassanak és tisztességes megoldást találjanak a közös érdekű állományok fenntarthatóságának garantálása érdekében.

¹ Az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezménye.

² Az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. augusztus 4-én kelt megállapodás.

A javaslatához tartozó hatásvizsgálat előkészítését célzott konzultáció előzte meg, mely – a nem fenntartható halászatot engedélyező harmadik országok halászati intenzitásának csökkentését célzó eszközként – a kereskedelmi és más típusú intézkedések használatáról szólt. A legtöbb érintett, talán kizárólag a feldolgozóipar kivételével, egyértelműen támogatta a kereskedelemmel kapcsolatos és egyéb típusú intézkedések bevezetését.

A javaslatához hatásvizsgálatot végeztek, ennek összegzése a javaslat mellékletét képezi. A hatásvizsgálat alapvetően a be nem avatkozás és a kérdéses hal- és halászati termékek teljes importtilalma közötti intézkedések környezeti, gazdasági és társadalmi hatásait vizsgálta, beleértve azokat az intézkedéseket is, amelyek túlmutatnak a kereskedelmi összefüggéseken és a nem-törvényi megközelítésen. A hatásvizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy helyénvaló lenne az EU-t ellátni egy olyan eszközzel, amellyel gyorsan be tudna vezetni – elsősorban kereskedelmi vonatkozású – intézkedéseket. Ezeket az intézkedéseket azon országok ellen alkalmaznák, amelyek engedik a halállományok megóvását veszélyeztető, nem fenntartható módon történő halászatot. A hatásvizsgálat az eszköz lehetséges formájára és tartalmára vonatkozóan is tartalmaz ajánlásokat. Az intézkedés előkészítése alatt egyértelművé vált, hogy ennek jogi alapját az EUMSZ 43. cikke (2) bekezdésének és 207. cikkének kell képeznie, mivel a rendelet végső célja a halállományok megóvásának elősegítése, és a tekintetbe vett intézkedések köre nem korlátozódik a kereskedelmi vonatkozású intézkedésekre.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

Az 1. cikk a rendelet fő célját határozza meg: egy olyan eljárás kialakítása, amelyen belül méltányos költséghatékony intézkedéseket lehet hozni a halászat fenntarthatóságának elősegítése érdekében.

A 2–5. cikk bemutatja, hogy az intézkedések mely országokra irányulnak (a nem fenntartható halászatot engedélyező országok), ismerteti a különböző típusú intézkedéseket, valamint azokat a feltételeket, amelyek meghatározzák, hogy ezeket hol és mikor lehet alkalmazni. A 4. cikk külön kiköti, hogy az intézkedéseket a Bizottság végrehajtási jogi aktusaként kell meghozni (általában a vizsgálati eljárást kell alkalmazni). Ahol azt említik, hogy az intézkedéseknek meg kell felelniük az EU nemzetközi kötelezettségvállalásainak, az EU-nak a WTO-egyezmény szerinti kötelezettségeit kell érteni, különösen a kereskedelmi korlátozásokra vonatkozóan.

A 6. cikk azokat a körülményeket végrehajtandó lépéseket határozza meg, amelyeket a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országokkal szembeni intézkedések alkalmazása előtt meg kell tenni. Ezek a diplomáciai lépések arra szolgálnak, hogy az érintett országok álláspontját meghallgassák, és lehetőséget kínálnak számukra tevékenységük kiigazítására. A 7. cikk az intézkedések alkalmazásának időtartamát határozza meg, amely a kiigazító intézkedések érintett országok általi elfogadásától függ.

A 8. cikk azt a bizottságot határozza meg, amelyik a Bizottságot segíti a rendelet végrehajtásában.

A rendelet 9. cikkben meghatározott hatályba lépése a közzétételtől számított 20. nap.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Nincs költségvetési vonzata.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a nem fenntartható halászatot engedélyező országok esetében alkalmazandó, a halállományok megőrzésére irányuló egyes intézkedésekről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére és 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére³,

a rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Ahogy az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezménye (a továbbiakban UNCLOS) és az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. augusztus 4-én kelt megállapodás (a továbbiakban „ENSZ halállományi megállapodás”) rendelkezik, bizonyos, kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és hosszú távon vándorló halállományok kezeléséhez szükség van azoknak az országoknak az együttműködésére, amelyeknek flottái halásszák az adott állományokat. Ez az együttműködés kialakítható a regionális halászati gazdasági szervezetek (RFMO-k) keretein belül, vagy, ahol az RFMO-knak nincs hatásköre a kérdéses állomány vonatkozásában, a halászatban érdekelt országok közötti ad hoc rendelkezések segítségével.
- (2) Ahol egy-egy ország és az Unió közös érdekű állományait magában foglaló halászatban érdekelt adott harmadik országok olyan halászati tevékenységet folytatnak a többi állam és az Unió meglévő halászati rendjének és/vagy jogainak, kötelességeinek és érdekeinek figyelembe vétele nélkül, amely veszélybe sodorja az állomány fenntarthatóságát, és nem működnek együtt az Unióval az állomány kezelésében, meghatározott intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy elősegítsék ezeknek az országoknak a részvételét az állományok védelmében.
- (3) A halállományok akkor tekinthetők fenntartható állapotúnak, ha folyamatosan - az UNCLOS 61. cikke (3) bekezdésében és 119. cikke (1) bekezdésében, valamint az

³ HL C [...], [...], [...] o.

ENSZ halállományi megállapodás 5. cikke (b) pontjában meghatározott – legnagyobb fenntartható hozamot termelő szinten vagy afelett tartják azokat.

- (4) Meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek mellett egy országra úgy kell tekinteni, hogy lehetővé teszi a nem fenntartható halászatot, és e rendelet intézkedéseinek hatálya alá esik, ide értve azt az eljárást is, amely lehetővé teszi az adott ország számára álláspontja ismertetését, valamint kiigazító lépések elfogadását.
- (5) Emellett meg kell határozni azokat az intézkedéstípusokat, amelyek megtehetők egy nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország vonatkozásában, valamint meg kell fogalmazni azokat a feltételeket, amelyek mellett ezek az intézkedések alkalmazhatók, úgy, hogy objektív kritériumokon alapuljanak, méltányosak, költséghatékonyak legyenek, és megfeleljenek a nemzetközi jognak, különösen a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezménynek.
- (6) Az intézkedések célja az, hogy a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok flottái számára megszüntessék a közös érdekű állományok halászatát előidéző ösztönzőket. Ez például úgy érhető el, ha korlátozzák a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok felelősségi körébe tartozó, közös érdekű állományok halászatát folytató hajók által fogott haltermékek importját, korlátozzák az e hajók által igénybe vehető kikötői szolgáltatásokat, vagy megakadályozzák, hogy az Unió haláshajóit vagy az Unió halászati felszereléseit arra használják, hogy a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok felelősségi körében közös érdekű állományokat halásszanak velük.
- (7) A halállományok megőrzése érdekében végrehajtott hatékony és következetes uniós lépések biztosítása érdekében fontos, hogy figyelembe vegyék a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK rendeletben⁴ meghatározott intézkedéseket.
- (8) Fontos, hogy az intézkedések alkalmazása előtt meg kell vizsgálni azok várható környezeti, kereskedelmi, gazdasági és társadalmi hatásait.
- (9) E rendelet értelmében meghozott intézkedések alkalmazását be kell fejezni, amikor a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország meghozta a közös érdekű állományok védelméhez hozzájáruló szükséges intézkedéseket.
- (10) Annak érdekében, hogy egyforma feltételeket biztosítsanak e rendelet végrehajtásához, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a vizsgálati eljárást lehetővé tevő végrehajtási jogi aktusként kell gyakorolni a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ 2. cikke (2) bekezdésének értelmében. Azonban sürgős esetekben az intézkedések megszüntetéséről szóló határozatokat azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusként kell meghozni, a fenti rendelet 8. cikke értelmében.

⁴ HL L 286, 2008.10.29, 1.o.

⁵ HL L 55., 2011.2.28, 13.o.

- (11) A Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell alkalmaznia akkor, ha – a rendelet értelmében meghozott intézkedések alkalmazásának befejezésével kapcsolatos megfelelően igazolt esetekben – a rendkívüli sürgősség azt megkívánja,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk
Tárgy és hatály

- (1) E rendelet harmadik országok halászattal kapcsolatos tevékenységeire és politikájára vonatkozó adott intézkedések alkalmazásának keretét határozza meg az Európai Unió és az adott harmadik országok közötti közös érdekű halállományok hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása céljából.
- (2) A rendelet értelmében alkalmazott intézkedések minden olyan esetre alkalmazandóak lehetnek, amikor a közös érdekű állományok közös kezelése az Unióval való együttműködést megkívánja, ide értve azt is, amikor az együttműködés a regionális halászati gazdasági szervezeteken vagy hasonló testületen keresztül történik.

2. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „közös érdekű állomány”: olyan halállomány, amelyet földrajzi eloszlása mind a tagállamok, mind harmadik ország számára elérhetővé tesz, és amelynek kezelése e harmadik országok és az Unió közötti együttműködést kívánja meg;
- b) „kapcsolódó fajok”: azok a halfajok, amelyek a közös érdekű állományokkal vegyes halászatban előfordulnak;
- c) „vegyes halászat”: olyan halászat, ahol a halászterületen több faj található, és ezeket veszélyezteti a halászeszközökkel történő halászat.
- d) „regionális halászati gazdálkodási szervezet”: olyan szubregionális vagy regionális szervezet vagy hasonló rendszer, amely az azt létrehozó egyezmény vagy megállapodás értelmében a nemzetközi jog által elismert illetékességgel rendelkezik állomány-megőrzési és gazdálkodási intézkedések megállapítására a felügyelete alá tartozó tengeri élővilágra vonatkozóan;
- e) „behozatal”: halak vagy halászati termékek behozatala az Unió területére, ide értve a területén található kikötőkben történő átrakodási célú behozatalt is;
- f) „átrakodás”: egy haláshajó fedélzetén lévő halak egy részének vagy egészének egy másik haláshajóra történő átrakodása, akár a tengeren, akár a kikötőben;
- g) „legnagyobb fenntartható hozam”: egy halállományból korlátlan ideig kifogható maximális fogásmennyiség

3. cikk

A nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok

- (1) Harmadik ország akkor tekinthető a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országnak, ha
- a) nem működik együtt az Unióval a közös érdekű állományok kezelésében az Egyesült Nemzetek tengerjogi egyezménye és az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. augusztus 4-én kelt megállapodás teljes körű betartása mellett, és
 - b) az adott harmadik ország
 - i. nem vezetett be semmiféle halászati gazdálkodási intézkedést, vagy
 - ii. ezen intézkedéseit más országok – beleértve az Európai Uniót is – jogainak, érdekeinek és kötelességeinek körültekintő figyelembe vétele nélkül hozta meg, és e halászati gazdálkodási intézkedések olyan halászati tevékenységhez vezetnek, amelynek hatására az állomány a legnagyobb fenntartható hozamot hozó szint alá süllyed, az Unió által akár függetlenül, akár más országokkal együttműködve hozott intézkedéseket figyelembe véve.
- (2) Az 1. bekezdés (b) pontja ii. alpontja alkalmazásában az állomány legnagyobb fenntartható hozamot hozó szintjét az elérhető legjobb tudományos szakvéleményekre alapozva kell meghatározni.

4. cikk

A nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országokkal kapcsolatban alkalmazható intézkedések

- (1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok formájában az alábbi intézkedéseket alkalmazhatja a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országokkal kapcsolatban:
- a) azonosíthatja a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országokat;
 - b) szükség esetén azonosíthatja azokat az adott hajókat vagy flottákat, amelyekre a bizonyos intézkedések vonatkoznak;
 - c) kivethet mennyiségi korlátozást az Unióba importált, a közös érdekű állományból származó és a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország ellenőrzése alatt kifogott halakra vagy olyan haltermékekre, amelyeket ilyen halakból készítettek, vagy amelyek ilyen halakat tartalmaznak;
 - d) kivethet mennyiségi korlátozást az Unióba importált, a közös érdekű állományból a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország ellenőrzése alatt kifogott, bármely kapcsolódó fajból származó halakra vagy olyan haltermékekre, amelyeket ilyen halakból készítettek, vagy amelyek ilyen halakat tartalmaznak; ilyen esetben a

Bizottságnak megfelelő módszereket kell meghatároznia, amelyekkel megállapítható, hogy mely fogások esnek az intézkedés hatálya alá;

- e) korlátozásokat vezethet be az Unió kikötőinek használatára vonatkozóan azokra a hajókra, amelyek a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország lobogója alatt a közös érdekű állományokat halásszák, és azokra a hajókra, amelyek vagy a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország lobogója alatt vagy a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország engedélyével, más lobogó alatt álló hajók által kifogott, közös érdekű állományból származó halat és haltermékeket szállítanak; ezek a korlátozások nem érvényesek *vis maior* esetén, vagy az UNCLOS 18. cikkének szerint végszükség esetén (*vis maior* vagy végszükség) kizárólag csak az adott helyzet megoldásához szükséges szolgáltatások erejéig.
- f) megtilthatja az Unió gazdasági szereplőinek, hogy a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország lobogója alatt hajózó halászhajót vásároljanak;
- g) megtilthatja, hogy valamely tagállam lobogója alatt hajózó halászhajókat a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország lobogója alá átlajstromozzák;
- h) megtilthatja a tagállamok számára, hogy a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országból származó gazdasági szereplőkkel bérszállításra történő rendelkezésre bocsátási megállapodást kössenek;
- i) megtilthatja a tagállamok lobogója alatt hajózó halászhajók, illetve a közös érdekű állományok halászatához szükséges halászfelszerelések és tartozékok exportálását a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országokba;
- j) megtilthatja, hogy a tagállamok és a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok állampolgárai között magánjellegű kereskedelmi megállapodásokat kössenek annak érdekében, hogy az adott tagállam lobogója alatt hajózó halászhajó használhassa az adott országok halászati lehetőségeit;
- k) megtilthatja, hogy valamely tagállam lobogója alatt hajózó halászhajók és a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország lobogója alatt hajózó halászhajók közös halászati tevékenységet végezzenek;
- (2) E végrehajtási jogi aktusokat a 8. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

5. cikk

A rendelet értelmében alkalmazott intézkedésekre vonatkozó általános követelmények

- (1) Az e rendeletnek megfelelően alkalmazott intézkedéseknek:
 - a) kapcsolódniuk kell a közös érdekű állomány megőrzéséhez;
 - b) az Unió hajói által halászott, illetve az Unión belül termelt vagy fogyasztott olyan halfajokra – és a belőlük készült, valamint az ezeket tartalmazó termékekre – vonatkozó korlátozásokkal együtt kell hatályba lépni, amelyekre a rendelet értelmében az intézkedéseket meghozzák. Ezek a korlátozások

kapcsolódó fajok esetén csak akkor érvényesek, ha azokat a közös érdekű állományokban végzett halászat során fogják ki.

- c) meg kell felelniük az Unió által aláírt nemzetközi egyezményekben foglalt kötelezettségeknek, valamint minden vonatkozó nemzetközi jogi normának.
- (2) Az e rendelet szerint alkalmazott intézkedéseknek figyelembe kell venni az 1005/2008/EK rendelet értelmében már meghozott intézkedéseket.
 - (3) Az e rendelet szerint meghozott intézkedések nem alkalmazhatók oly módon, hogy az ugyanolyan feltételekkel rendelkező országok közötti önkényes vagy nem igazolható hátrányos megkülönböztetés, vagy a nemzetközi kereskedelem rejtett korlátozásának eszközévé váljon.
 - (4) Az e rendelet értelmében alkalmazott intézkedések során a Bizottságnak értékelnie kell az intézkedések rövid és hosszú távú környezeti, kereskedelmi, gazdasági és társadalmi hatásait, valamint a végrehajtásukhoz kapcsolódó adminisztratív terheket.
 - (5) Az e rendelet szerint alkalmazott intézkedéseket meg kell előzni a hatályba léptetésükhöz szükséges megfelelő rendszernek az illetékes hatóságok részéről.

6. cikk

A nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országokkal kapcsolatban alkalmazható intézkedéseket megelőző eljárások

- (1) Amennyiben a Bizottság úgy gondolja, hogy a 4. cikkben foglaltak szerint intézkedéseket kell fogantatosítani, értesítenie kell az érintett országot arról a szándékáról, hogy a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok közé sorolják.
- (2) Az értesítésnek tartalmaznia kell a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok közé történő besorolás indokát, és le kell írni azokat a lehetséges intézkedéseket, amelyek e rendelet szerint ezzel kapcsolatban fogantatosíthatók.
- (3) A 4. cikkben foglalt intézkedések alkalmazása előtt a Bizottságnak megfelelő alkalmat kell biztosítania az érintett harmadik ország számára, hogy írásban válaszoljon az értesítésre, és orvosolja a helyzetet.

7. cikk

A nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országokkal kapcsolatos intézkedések alkalmazásának időtartama

- (1) E rendelet értelmében meghozott intézkedések alkalmazását be kell fejezni, amikor a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő ország meghozta a közös érdekű állományok kezelésére vonatkozó megfelelő kiigazító intézkedéseket,
 - a) amelyeket az Unióval és, amennyiben indokolt, más érintett országokkal folytatott konzultációk keretében fogadtak el, vagy

- b) amelyek nem ássák alá az EU által az érintett halállományok megőrzése érdekében akár függetlenül, akár más országokkal együttműködve meghozott intézkedések hatásait.
- (2) A Bizottságnak végrehajtási jogi aktusok segítségével meg kell határoznia, hogy az 1. bekezdésben meghatározott feltételeket betartják-e, és – amennyiben szükséges – határoznia kell arról, hogy a 4. cikkben foglaltaknak megfelelő intézkedések alkalmazását megszüntetik. A végrehajtási jogi aktusokat a 8. cikk (2) bekezdésében hivatkozott vizsgálati eljárásnak megfelelően kell alkalmazni.

Előre nem látható gazdasági vagy társadalmi zavarral kapcsolatos megfelelően indokolt rendkívüli sürgősség esetén a Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat kell elfogadnia, amelyekkel a 4. cikkben foglaltak szerint meghozott intézkedések alkalmazását megszüntetik. A végrehajtási jogi aktusokat a 8. cikk (3) bekezdésében hivatkozott vizsgálati eljárásnak megfelelően kell alkalmazni.

8. cikk *Bizottsági eljárás*

- (1) A Bizottságot egy bizottságnak kell segítenie. A bizottságnak a 182/2011/EU rendelet értelmében meghatározott bizottságnak kell lenni.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Amennyiben a bizottság véleményét írásbeli eljárás útján alakítja ki, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a vélemény kialakítására megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok egyszerű többsége ezt kéri.

- (3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, ugyanezen rendelet 5. cikkével együtt.

9. cikk *Hatálybalépés*

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetést követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök